Η ΕΞΟΙΚΕΙΩΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

ΟΤΑΝ ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ...

ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΙΑΤΡΩΝ

ΒΟΝΝΗ.— Εἶναι πολύ πιὸ εὔκολο νά πεθάνη κανένας ἀπὸ ὅτι πιστεύεται γενικά: Αὐτὸ εἶναι τὸ συμπέρασμα ἀπὸ μιὰ καταπληκτική ἔρευνα πού διεξήγαγε ἕνας Γερμανὸς ἐρευνητής σέ 110 ἀσθενεῖς πού νοσηλεύονταν σέ μιά πανεπιστημιακή κλινική Ἡ ἔρευνα ἔγινε κατὰ τὸ 24ωρο πού προηγήθηκε τοῦ θανάτου τῶν ἀσθενῶν.

Κατά τήν περίοδο αὐτή οἱ περισσότεροι ἀπὸ τούς ἀρρώστους δέν ἔδειξαν τὸν παραμικρὸ φόβο γιὰ τὸ θάνατο κατά τὸ τελευταῖο τους εἰκοσιτετράωρο. Μόνο δύο ἀπὸ τούς ἑτοιμοθανάτους ἔδειξαν κάποιαν ἀγωνία. Ἐπίσης μόνο δύο ἀπὸ τούς 110 ἀρρώστους ἐδήλωσαν ὅτι εἶναι ἕτοιμοι νά ξαναζήσουν τήν ζωή τους.

Οἱ γιατροί πού ἀντιμετωπίζουν σχεδὸν κάθε μέρα τὸ πρόβλημα τοῦ θανάτου βρῆκαν στήν ἔρευνα αὐτή τίς ἀπαντήσεις στά ἐρωτήματα πού ἀπασχολοῦν ὅλο τὸν κόσμο. Καί τά σοβαρώτερα ἐρωτήματα εἶναι: αἰσθάνεται ὁ ἑτοιμοθάνατος τὴν προσέγγιση τοῦ θανάτου του; Ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι αἰσθάνεται ἀγωνία ὅταν ἐκβάλει τὴν τελευταία του πνοή; Ὁ δρ Λὸθαρ Βίτσελ γράφει στήν ἐπιθεώρηση «Κλινική Ἰατρική» τίς παρατηρήσεις του καθώς καί τίς συνομιλίες πού εἶχε μέ τούς 110ἑτοιμοθανάτους.

Σᾶς εὐχαριστῶ γιά ὅτι κάνατε γιά μένα ἀλλὰ θά πεθάνω ἐδήλωσε ἕνας ἀπὸ τούς ἀσθενεῖς πού νοσηλεύονταν στήν κλινική τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου Ἐρλάνγκεν Νυρεμβέργης.

Ὁ ἀσθενής, αὐτὸς ἦταν 64 χρονῶν καί διέταξε τούς γιατρούς νά πάψουν νὰ τὸν φροντίζουν. Ὁ δρ Βίτσελ τὸν ἐρώτησε γιατί εἶχε πεισθῆ ὅτι δέν μποροῦσαν, πιὰ νὰ τὸν βοηθήσουν σί γιατροί.

—Εἶναι κάτι πού τὸ αἰσθάνομαι, ἀπάντησε ὁ ἄρρωστος.

Στήν ἐρώτηση ἄν πίστευε στὴν ἄλλη ζωή ἀπάντησε:

—Ὄχι μονάχα τὸ πιστεύω ἀλλὰ τὸ ξέρω καλά.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τούς 110 ἑτοιμοθανάτους ἀντέδρασαν περίπου κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Ἦταν ἤρεμοι καί γαλήνιοι Τὸ 70ο)ο ἀπὸ αὐτούς εἶχαν πλήρη συνείδηση 24 ὧρες πρίν ἀπὸ τὸν θάνατό τους καί δέν εἶχαν χάσει τὸ αἴσθημα τοῦ προσανατολισμοῦ καί τήν αἴσθηση τοῦ χρόνου. Ἕνας στούς τέσσερις ἦταν σέ θέση νά κατα λαβαίνη τίς ἐρωτήσεις πού τοῦ ἔθεταν καί νά ἀπαντᾶ ἕνα τέταρτο πρίν νά ξεψυχήση. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τούς μισούς εἶχαν προαισθανθῆ ὅτι τὸ τέλος τους προσήγγιζε.

Οἱ 56 ἀπὸ τούς 73 ἑτοιμοθανάτους πού κατώρθωσαν νά συνομιλήσουν μέ τούς γιατρούς γιά ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα ἐδήλωσαν ὅτι ἦταν ἀπόλυτα εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴ ζωή τους. Ὕστερα οἱ 51 ἀπὸ αὐτούς πίστευαν ὅτι ὑπάρχει ζωή στὸ ὑπερπέραν. Ὁ δρ. Βίτσελ ἐδήλωσε σχετικὰ μέ τήν ψυχική τους κατάσταση:

—Ἡ θρησκευτική τους πίστη γινόταν ὁλοένα καί σταθερότερη καί ἐντονώτερη ὅσο χειροτέρευε ἡ κατάστασή τους. ἐνῶ ἡ ἀγωνία γιὰ τὸ θάνατο μειωνόταν συνεχῶς. Λίγο πρίν ἀπὸ τήν ἔλευση τοῦ θανάτου οἱ περισσότεροι διαπίστωσαν ὅτι δέν εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ παυσιπόνα καίτίς τελευταῖες τους στιγμὲς ἀποκτοῦσαν μιά καταπληκτικὴ πνευματικὴ διαύγεια καὶ ζωτικότητα.

Τὸ εἶδος αὐτὸ τῶν παρατηρήσεων πού γίνεται στὶς τελευταῖες στιγμὲς τῶν ἀρρώστων εἶναι κάτι τὸ πολὺ σπάνιο. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς γιατροὺς δὲν μποροῦν νὰ περιγράψουν μὲ βεβαιότητα τὶ αἰσθάνονται καὶ τὶ σκέπτονται οἱ ἄρρωστοί τους κατὰ τὶς στιγμές τῆς τελευταίας τους ἀγωνίας. Ἡ ἔρευνα τοῦ δρς Βίτζελ κατέληξε τουλάχιστο σὲ κάτι τὸ ἀπόλυτο βέβαιο: Μόνο τὸ 25 τοῖς ἑκατὸ τῶν ἑτοιμοθανάτων δὲν ἔχουν ἐπίγνωση ὅτι διέρχονται τὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ζωῆς τους.

—Μόνο δύο ἀσθενεῖς, λέγει ὁ δρ Βίτζελ ἤθελαν νὰ κατανικήσουν τὴν ἀδυναμία τους καὶ μὴ ἔχοντες ἐπίγνωση τοῦ τὶ τοὺς περίμενε ἤθελαν νὰ σηκωθοῦν καὶ νὰ συνεχίσουν τὴν ζωή τους. Καὶ αὐτοὶ πού δὲν ἀπαντοῦσαν ἀμέσως ὅτι εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ πεθάνουν προαισθάνονταν ὁ πωσδήποτε ὅτι πλησίαζε τὸ τέλος τους, ἀλλὰ δὲν ἤθελαν νὰ τὸ ἀναγνωρίσουν ἢ νὰ τὸ ὁμολογήσουν.

Ἕνας στοὺς 110 ἑτοιμοθανάτους πού ἐρώτησε ὁ δρ Βίτζελ, ἕνας ἄνδρας 34 χρονῶν, πού ἔπασχε ἀπὸ καρκίνο, εἶπε ὅτι ἦταν βέβαιος ὅτι θὰ πέθαινε καὶ δὲν φοβόταν τὸν θάνατο. Μία ἀπὸ τὶς τελευταῖες του φράσεις πού εἶπε ἦταν:

—Δὲν φοβάμαι, ἀλλὰ δὲν ξέρω γιατί.

Ὁ δρ Βίτζελ ἐρώτησε ὅλους τοὺς ἑτοιμοθανάτους γιατὶ δὲν θὰ ἤθελαν νὰ ξαναζήσουν τὴ ζωή τους. Τοῦ ἔδωσαν πολλὲς καὶ διαφορετικὲς ἀπαντήσεις.

Ἕνας συνταξιοῦχος ὑπάλληλος τραπέζης 76 χρονῶν τοῦ εἶπε:

—Εἶμαι ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ὕπαρξή μου. Ἔκανα κάτι στὴ ζωή μου, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ τὴν ἀρχίσω καὶ πάλι ἀπὸ τὴν ἀρχή. Γνώρισα στιγμὲς πολὺ δύσκολες καὶ οἱ δοκιμασίες μὲ κούρασαν. Δὲν νομίζω ὅτι θὰ ἀντέξω ὅλα αὐτὰ ἀκόμη μιὰ φορά.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονες καὶ τοὺς σοφοὺς θέλησαν νὰ μάθουν τὶ συμβαίνει στὸν ἄνθρωπο κατὰ τὶς τελευταῖες ὧρες πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατο. Ἀλλὰ στὰ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα ὑπάρχουν πολὺ ἐλάχιστες ἐνδείξεις καὶ μάλιστα συχνὰ ἀντιφατικὲς γιὰ τὴν συμπεριφορὰ τῶν ἑτοιμοθανάτων. Ὑπάρχουν ἀρκετοὶ γιατροὶ πού φρονοῦν ὅτι ὑπάρχουν πέντε φάσει κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀγωνίας. Οἱ σοβαρὰ ἄρρωστοι δὲν θέλουν στὴν ἀρχὴ νὰ παραδεχθοῦν ὅτι πλησιάζει τὸ τέλος. Στὴν δεύτερη φάση πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀρρώστους ἀγανακτοῦν καὶ ρωτοῦν γιατὶ ἐγώ; Στὴν τρίτη φάση ὁ ἑτοιμοθάνατος θέλει νὰ συμφιλιωθῆ μὲ τὸ Θεὸ καὶ μὲ τὸν κόσμο. Στὴν τέταρτη φάση ἐπικρατεῖ κατάπτωση ἰδιαίτερα στοὺς πατέρες καὶ τὶς μητέρες πού ἀγωνιοῦν τὶ θὰ γίνουν τὰ παιδιά τους. Τέλος ἡ πέμπτη φάση εἶναι ἡ ἐξοικίωση μὲ τὸ θάνατο μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποκτᾶ τὴν γαλήνη καὶ τὴν ἠρεμία του ὁ ἑτοιμοθάνατος.

Η ΠΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΙΣΤΑ ΕΛΚΗΘΡΩΝ

ΝΤΥΣΣΕΛΝΤΟΡΦ—Παρ' ὅλο πού ἡ τεχνική δέν ἀμείβεται μὲ χρυσὰ ἔπαθλα συντελεῖ ἐν τούτοις συχνὰ στὸ νὰ ἐπιτυγχάνονται ρεκὸρ στούς Ὀλυμπιακούς Ἀγῶνες: Ἡ πίστα ἑλκήθρων μέ τεχνητὸ πάγο στὸ Ἴνσμπρουκ, χαρακτηρίζεται ὁμοφώνως ἀπ' τούς εἰδικούς σὰν ἡ πιὸ σύγχρονη ἐγκατάσταση αὐτοῦ τοῦ εἴδους στὸν κόσμο Ἡ ἑταιρεία Μάννεσμαν (στὸ Ντύσσελντορφ τῆς Δ. Γερμανίας), ἐγκατέστησε τὸ ἐκτενὲς σύστημα ψύξεως μέ αὐτόματη ρύθμισι θερμοκρασίας. Τὸ σύστημα αὐτὸ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τήν ἑκάστοτε ἀκτινοβολία τοῦ ἡλίου ὡς καί τίς συνθῆκες τῶν ἀνέμων. Τοποθετήθηκαν ἐξ ἄλλου γιά τά δυὸ κυκλώματα ψύξεως τῆς πίστας μήκους 1370 μέτρων, σωλῆνες συνολικοῦ βάρους 80,5 χιλιομέτρων. Τὸ σύστημα ψύξεως μέ πέντε συμπιεστάς—ἐμβόλου πού τροφοδοτεῖται μέ ἀμμωνία, εἶναι σέ θέσι νὰ παράγη θερμοκρασία 12 ὡς 20 βαθμῶν Κελσίου ὑπὸ τὸ μηδέν. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐκπληρώνονται οἱ καλύτερες προϋποθέσεις τῆς πίστας γιά τούς ὁδηγούς τῶν ἑλκήθρων.

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΛΛΑΝΤΟΠΟΙΕΙΑ

ΒΡΕΜΗ—Οἱ «καλοφαγάδες» ξέρουν τά καλά εἴδη καπνιστοῦ σαλαμιοῦ καὶ τὸ «καπνιστό χοιρομέρι». Τά «σπεσιαλιτέ» αὐτὰ πού γινόταν ἄλλοτε στὰ χωριά, ἀποτελοῦν ἐν τούτοις ἀκόμα σήμερα στή Δ. Γερμανία κάτι τὸ ξεχωριστὸ ὅταν προέρχονται ἀπὸ τὸν τόπο πού κατασκευάζονταν ἄλλοτε. Ἕνα καπνιστὸ χοιρομέρι π.χ. πού νάχει γίνει στὸν καπνὸ τῆς φωτιᾶς καί νάχει τήν ἐξαιρετική πικάντικη γεῦσι. Στὰ χωριὸ Ἄλφστντ, κοντά στὸ Μπρέμερχαφεν, στή βόρειο περιοχή τῆς Δ. Γερμανίας, ὑπάρχει ἕνα ἀπὸ τά τελευταῖα ἀλλαντοποιεῖα—καπνιστῶν εἰδῶν. Ὁ ἡλικίας 79 ἐτῶν ἀλλαντοποιὸς Γιὰν Μέστενς θερμαίνει τὸ καζάνι μέ ξύλα ἀπὸ δρῦ, ἀπὸ ὀξυὰ καὶ μέ τύρφη. Ἀπ' τὸ καζάνι αὐτὸ διοχετεύεται ἕνας κινητὸς σωλήνας ἀπ' εὐθείας στὸ χοιρομέρι καί στὰ σαλάμια πού κρέμονται ἀπ' τούς δοκούς πού εἶναι 200 ἐτῶν. Ὁ ἡλικιωμένος ἀλλαντοποιὸς «μαρτυρεῖ» ὅτι «τὸ χοιρομέρι πρέπει νά μείνει στὸ ἀλάτι ἐννέα ἡμέρες καί ἐννέα νύχτες καί νά καπνιστεῖ κατόπιν τουλάχιστον ἐννέα ἑβδομάδες»

Ὁ Μέρτενς πουλοῦσε ἄλλοτε τὰ ἀλλαντικά πού κατασκεύαζε σ' ἕνα ἀλλαντοποιεῖο στὴν πόλι ἐνῶ σήμερα κάνει τὰ καπνιστὰ αὐτὰ μόνον γιά τούς συγγενεῖς καί τούς φίλους του.

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΡΕΣ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΥΠΩΝ

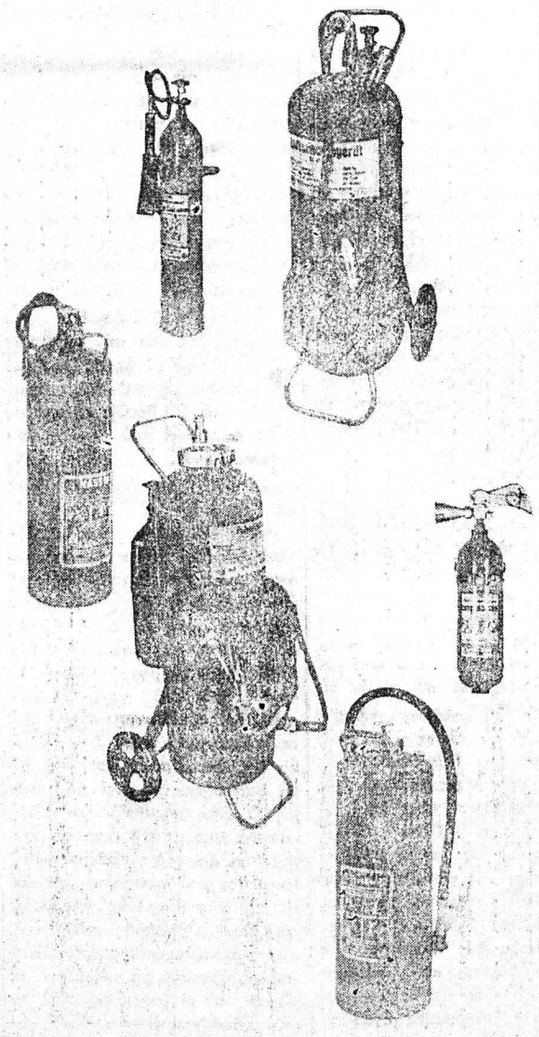

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 143, ΠΑΤΡΑΙ — ΤΗΛ. 273.593

ΕΚΛΕΚΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΤΗΣ ΟΙΝΟΠΟΙΙΑΣ
ΚΩΝ. ΣΙΝΟΥΡΗ

BOSCH ΤΟ ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ
Τροχοί, Σβουράκια Κοφτάκια
Κατσαβίδια
Μπουλονόκλειδα
Κολαουζιέρες

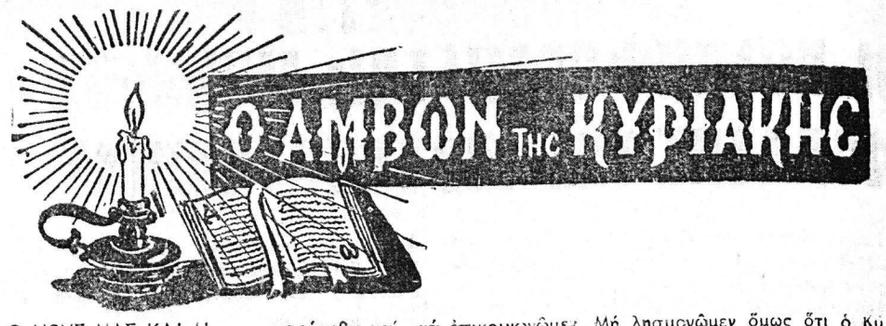
Ο ΑΜΒΩΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ο ΝΟΥΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ ΤΟΥ

Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα χαρίσματα πού ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν Θεὸν εἶναι ὁ νοῦς καί ἡ ἱκανότης τοῦ νά σκέπτεται Τό χάρισμα αὐτὸ τὸν ξεχωρίζει ἀπὸ τὰ ζῶα καί τὸν βοηθεῖ νὰ προοδεύη, νά μορφώνεται νὰ δημιουργῆ πολιτισμόν. Ὅπως ὅμως τόσα ἄλλα χαρίσματα ἔτσι καί ὁ νοῦς, μετά τήν πτῶσιν τῶν πρωτοπλάστων, ἐσκοτίσθη καί διεστράφη. Δι' αὐτὸ καί δέν χρησιμοποιεῖται πάντοτε ὅπως ὥρισεν ὁ Θεὸς, νὰ γνωρίζη καί νά σκέπτεται τὸ ἅγιον καί ἀγαθὸν θέλημά Του, ἀλλά γίνεται συχνὰ ὄργανον καί κέντρον κακίας καί ἁμαρτίας, νοῦς ἁμαρτωλὸς, γεμᾶτος πονηρίαν καὶ ἀχρειότητα Καί ἰδού μία ἀπόδειξις. Εἰς τὸ χθεσινὸν Εὐαγγέλιον βλέπομεν μερικούς Γραμματεῖς νὰ κατακρίνουν ἐσωτερικῶς τὸν ἀναμάρτητον Κύριον καί νά θεωροῦν βλάσφημα τά θεῖα λόγια, πού ἀπηύθυνε πρὸς τὸν δυστυχῆ παραλυτικόν. Ὁ νοῦς ἐκείνων λοιπὸν εἶχε διαστραφῆ, καί ἐξεστόμιζε ἀσεβεῖς βλασφημίας διά τὸν Χριστόν. Ὁ νοῦς τῶν Γραμματέων. Ἀλλὰ πόσες φορές ὅμως καί ὁ ἰδικὸς μας νοῦς σφάλλει καί ἁμαρτάνει!..

Ἀφοῦ λοιπὸν μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία ἀπὸ τὸ χθεσινὸν Εὐαγγέλιον, ἄς ἐξετάσωμεν πῶς καί πότε ἁμαρτάνει ὁ νοῦς μας. Καί ἔπειτα πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ διορθωθῆ καί ἀνακαινισθῆ.

Α.' Ὁ Θεὸς δέν μᾶς ἔδωσε τὸν νοῦν διά τήν ἐξυπηρέτησιν τῆς φυσικῆς μόνον ζωῆς μας Ἀλλά καί διά νά βοηθούμεθα νά προσεγγίζωμεν Ἐκεῖνον. νὰ Τὸν ἐνθουμούμεθα, νὰ τὸν σκεπτώμεθα καί νά ἐπικοινωνῶμεν μαζῆ Του. Παρά ταῦτα ὅμως ἡμεῖς δέν χρησιμοποιοῦμεν τὸν νοῦν μας διά τούς σκοπούς αὐτούς. Ἀλλά συχνὰ τὸν ἀφίνομεν νά ἁμαρτάνη. Καί ἰδού πῶς Σκέψεις οἰήσεως, ἀλαζονείας καί ἐγωϊσμοῦ ἀφίνομεν νά ἀναπτύσσωνται συχνότατα εἰς τὸν νοῦν μας καί νά μᾶς δημιουργοῦν μίαν νοσηράν κατάστασιν ὑψηλοφροσύνης. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν δέ τῶν σκέψεων αὐτῶν φρονοῦμεν ὅτι ἐμεῖς εἴμεθα σπουδαῖοι, ἀνώτεροι ἀπὸ ὅλους τούς ἄλλους.

Ἄς γνωρίζωμεν ὅμως ὅτι ἡ ὑψηλοφροσύνη εἶναι σοβαρὸν ἁμάρτημα τοῦ νοῦ καί ὅτι ἐπομένως θά πρέπη νά τήν καταπολεμῶμεν συστηματικῶς.

Ἀποτέλεσμα τώρα τῆς ὑψηλοφροσύνης εἶναι ἕνα ἄλλο ἁμάρτημα πού τὸ διαπράττομεν πάλιν μέ τὸν νοῦν μας. Πρόκειται διά τήν κατάκρισιν τῶν ἄλλων, τήν ὁποίαν κάμνομεν κατ' ἀρχὰς μέσα μας. Αὐτὸ ἔκαμαν καί οἱ Φαρισαῖοι καί Γραμματεῖς κατά τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἐσυγχώρησε καί ἐθεράπευσε τὸν Παραλυτικὸν τοῦ χθεσινοῦ Εὐαγγελίου. Ἄρχισαν, ὅπως εἴδαμεν, νὰ τὸν κατακρίνουν ἐσωτερικῶς καί νά θεωροῦν βλάσφημα τὰ λόγια Του. Εὔκολα βέβαια κατακρίνομεν ὅλοι μας τούς ἄλλους. Ἀλλά ὁ Κύριος μᾶς συνιστᾶ. «Μή κρίνετε, ἵνα μή κριθῆτε»

Τρίτον, τέλος, ἁμάρτημα τοῦ νοῦ εἶναι οἱ πονηροί, οἱ σαρκικοί λογισμοί. Πόσον μολύνουν καί ρυπαίνουν τὸν νοῦν οἱ λογισμοί αὐτοί!.

Μέ αὐτούς λοιπὸν τούς τρόπους ἁμαρτάνει συνήθως ὁ νοῦς Μή λησμονῶμεν ὅμως ὅτι ὁ Κύριος, ὡς Παντογνώστης γνωρίζει καί τους διαλογισμούς μας Καί κάποιαν ἡμέραν θά μᾶς ἐλέγξη δι' αὐτούς, ὅπως ἤλεγξε χθές τούς Γραμματεῖς. Μή τούς ἀφίνωμεν λοιπὸν νὰ μᾶς μολύνουν, διότι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν φόβον τῆς φανερώσεώς των, οἱ λογισμοί συνήθως εἶναι ἡ ἀρχή καί ἀφετηρία ἁμαρτωλῶν καί ἐνόχων πράξεων. Ἀντιθέτως ὃς φροντίζωμεν διά τήν καθαριότητα καί ἀνακαίνισιν τοῦ νοῦ μας Πῶς θὰ τήν ἐπιτύχωμεν;

Β'. Ἡ ἀνακαίνισις τοῦ νοῦ εἶναι καρπὸς πνευματικοῦ ἀγῶνος καί τῆς θείας χάριτος. Καί πρῶτον μέσον ἀνακαινίσεως τοῦ νοῦ εἶναι ἡ εἰλικρινής μετάνοια καί ἐξομολόγησις, μέ τὴν ὁποίαν ἀποβάλλομεν τὸ ἀκάθαρτον περιεχόμενόν του. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ θά μᾶς δίδεται πολύ ἀφθονωτέρα.

Ὁ νοῦς μας, τὸ θαυμάσιον αὐτὸ χάρισμα πού μᾶς ἔδωκεν ὁ Θεὸς δέν πρέπει νά γίνη λεία τῆς ἁμαρτίας. Ἀντιθέτως θὰ πρέπει νά καλλιεργηθῆ καί μορφωθῆ ἔτσι, ὥστε νὰ ὁμοιωθῆ, κατὰ τὸ δυνατὸν, πρὸς τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶχε φθάσει εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτὸ σημεῖον ἀρετῆς. «Ἡμεῖς δέ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν» ἔλεγε (Α' Κορ. 6' 16) Θὰ ἀξιωθῶμεν ἄραγε νὰ τὸ εἴπωμεν αὐτὸ κάποτε καί ἡμεῖς Ναί, ἀρκεῖ νά ἀγωνιζώμεθα νά εὐαρεστῶμεν εἰς ὅλα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καί συγχρόνως νὰ προσευχώμεθα θερμά διὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ θέμα. Νὰ ἀποκτήσωμε καί ἡμεῖς «νοῦν Χριστοῦ».

BOSCH
Τὸ ἀπόσταγμα τῆς τεχνικῆς τελειότητος
Τριφασικά
Ὑψηλῆς συχνότητος
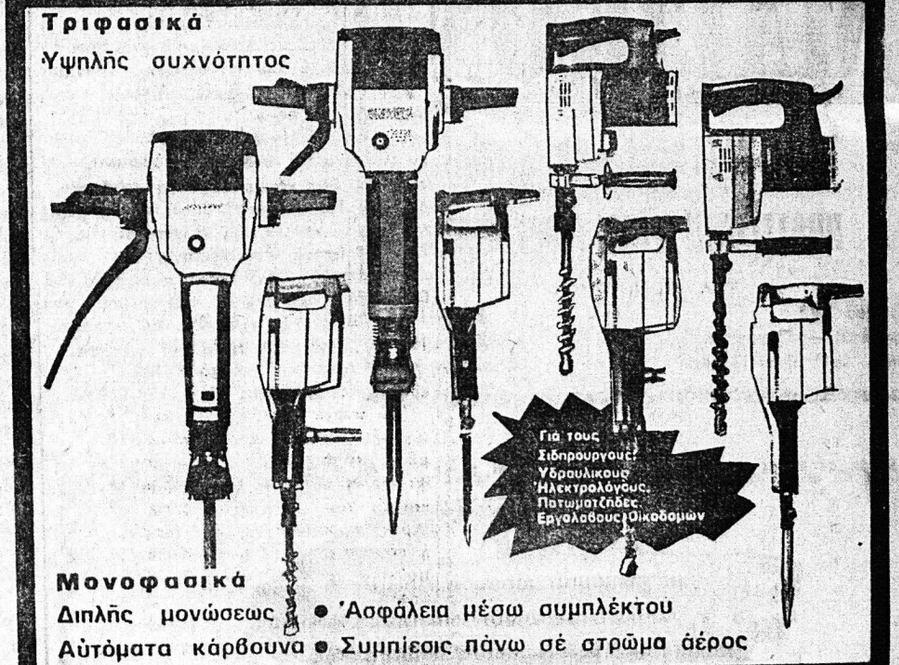
Γιά τους Σιδηρουργούς, Ὑδραυλικούς, Ἠλεκτρολόγους, Πατωματζήδες, Εργολάβους Οἰκοδομῶν
Μονοφασικά
Διπλῆς μονώσεως • Ἀσφάλεια μέσω συμπλέκτου
Αὐτόματα κάρβουνα • Συμπίεσις πάνω σέ στρῶμα ἀέρος
ΕΥΘ. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ—ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 89 — ΤΗΛ. 274 — 672 — ΠΑΤΡΑΙ

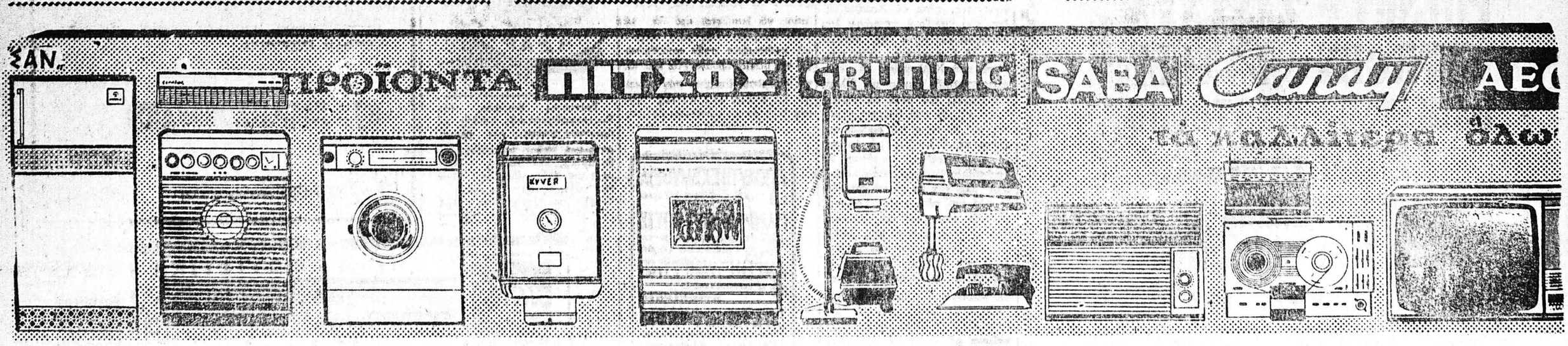
ΣΑΝ.
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΙΤΣΟΣ GRUNDIG SABA Candy AEG
τὰ καλλίτερα ὅλω

ΚΥΒΕΡΙΑΝΟΣ
Μαιζῶνος 94 ΠΑ. Γεωργίου Τηλ. 79-724